

Senyora Presidenta, senyores i senyors diputats i diputades,

Molt Honorable President,

En una situació de crisi i de greus dificultats, com l'actual, cal que el Govern i el seu President al capdavant governin amb encert, fermesa i consens.

Però vostè, President Mas confon les coses.

A la seva habitual confusió entre país i partit;

entre partit i institucions,

s'afegeix una sorprenent incapacitat per a trobar la mida i el rumb.

Vostè confon **l'encert** amb les **obsessions**.

Vostè confon la **fermesa**, amb la **inflexibilitat**.

Vostè confon el **consens**, amb les **adhesions**.

Aquestes confusions, aquestes limitacions, són les que explicarien la seva actuació.

Obsessionat en tenir sempre la raó, no **encerta** en les propostes.

Més que governar, sembla que vostè s'obsessiona en guanyar a l'oposició, en arraconar les nostres propostes, en menystenir les nostres veus. En culpabilitzar-nos de tots els mals. Vostè segueix pensant en clau partidària, i per això, no és el President de tothom.

Vostè vol instal·lar un pensament únic... per a consolidar una acció única, una única opció catalana. Però ni la nostra societat, ni els reptes que la crisi ens planteja són abordables des de una sola veritat, una sola visió.

Una mostra lamentable és que ahir al matí va afirmar, sense escrúpols (o potser el que és pitjor, inconscientment) que el millor per Catalunya és que el PSC estigui molts anys a l'oposició¹.

Una afirmació tant destructiva, tant patrimonialista, tan sectària no l'esperàvem de qui, per voluntat popular –sí–, ha de governar Catalunya, però ens ha de representar a tothom.

---

¹ "I vostès tenen tot el dret a fer oposició –tot el dret–, perquè ara estan a l'oposició –jo espero que hi siguin molts anys pel bé del país– (*Remor de veus*)."

Inflexible en les seves conviccions, que es transformen en prejudicis i apriorismes, vostè confon la **fermesa** amb dèria, tossuderia i miopia. I així hem perdut quasi bé un any per a lluitar plegats i amb encert contra la crisi. Vostè ha desaprofitat ocasió rere ocasió, començant per la Cimera.

Només així s'explicaria la rotunda i perillosa afirmació que va fer en aquesta cambra de que la via de l'Estatut i la Constitució ja no val. Vostè, obcecat en les seves visions de transicions sense mapa, és capaç de negar l'instrument pel qual vostè mateix és President de la Generalitat: l'Estatut d'autonomia de Catalunya referendat pel poble català.

I finalment, vostè reclama **ajuda**, però vol **adhesions**. Vol una claca, no ajuda. Vol que ens resignem, no que aportem de manera crítica i constructiva. Vostè creu que ningú millor que el seu Govern pot abordar els problemes de Catalunya. I sí, vostè en té ara la responsabilitat. Però això no és garantia d'encert. Ser president, no el fa President.

Hi ha una diferència entre el càrrec i la missió, l'acció i la visió. I vostè no està a l'alçada, en aquest moments greus, de la seva responsabilitat. Un president que sap on va, no pot anar alhora del bracet d'Esquerra Republicana de Catalunya i del Partido Popular de Catalunya.

Uns l'estiren cap a una banda, i els altres cap a l'altra. Un l'empenyen cap a la separació i els altres són precisament els separadors. Uns qüestionen la política lingüística, d'altres la defensen. Vostè més que anar del bracet, sembla cada cop més atrapat entre dos cavalls.

I així, vostè, President, no avança i el més preocupant, amb vostè no avança el país. Potser no perd votacions aquí, però la crisi profunda que s'estén arreu reclama quelcom més que aritmètiques parlamentàries, cregui'm. Obsessionat en la geometria variable, ha perdut de vista la cartografia real del país, de les persones i de les seves preocupacions.

És per això que avui volem posar a prova la seva grandesa, flexibilitat i voluntat de consens. I també la seva coherència entre allò que facin avui i el que reclamaven, tal dia com avui, de fa dos anys, des de l'Oposició.

Però abans d'entrar sintèticament a exposar el contingut de les nostres propostes de resolució permetin-me que els faci un prec sobre la proposta de resolució que han signat el grup de CiU i ERC sobre el pacte fiscal:

- Nosaltres entenem que cal preservar els treballs de la Comissió d'Estudi sobre el pacte fiscal que està en marxa i que havia d'arribar a unes conclusions abans del 31 d'octubre. Per respecte institucional.
- Nosaltres creiem que cal fer possible un acord el màxim de consensuat possible en el marc d'aquesta Comissió. Calia prioritzar una posició comuna i catalana sobre aquesta qüestió. Per respecte a la resta de forces parlamentàries.

El prec, quin és? Que retirin aquesta proposta de resolució. Si no ho fan així, pels motius indicats, haurem de votar-hi en contra.

I en segon lloc, respecte les propostes de resolució presentades conjuntament pel CiU i PP sobre Ocupació. Si colen apostar per un Pla d'ocupació facin-ho partint de tots els pronunciaments del Parlament sobre aquesta matèria i no negant el diàleg social.

Anem a les nostres propostes de resolució. El Grup Socialista ha presentat propostes per:

a) La reactivació econòmica i la creació d'ocupació.

1. Perquè creiem que ja és hora que el Govern comenci a treballar en la reactivació de l'economia.
2. Perquè és imprescindible activar les polítiques d'ocupació.
3. Perquè la Formació Professional necessita de forma urgent un futur garantit.
4. Perquè cal impulsar la millora de la liquiditat de les empreses i la reducció de la morositat de les Administracions Públiques.
5. Perquè sense un compromís efectiu, l'impuls de l'activitat empresarial serà paper mullat.
6. Perquè, en aquest marc, és la preservació del model català de caixes és irrenunciable.
7. Perquè ara és moment d'estar al costat dels ens locals i mantenir, des del Govern, els seus compromisos financers.

8. Perquè en un moment de crisi com el que ja fa massa temps que vivim, exigeix un compromís ferm amb l'equitat fiscal.
9. Perquè cal una aposta clara per la política econòmica europea i internacional i per la sostenibilitat energètica.
10. Perquè, en absència de rumb traçat pel Govern, volem "ajudar-lo" –com ens reclama- orientant-lo en matèria de política territorial, en polítiques ambientals i exigint-li un compromís de futurs amb el sector agroalimentari.
11. Perquè – finalment- és inajornable l'impuls de la política universitària.

b) La cohesió social i nacional a Catalunya i la garantia de l'Estat del Benestar.

1. Perquè tal com li dèiem ahir, la Catalunya d'avui està pitjor que la de fa un any. La fractura és avui més oberta, les desigualtats són mes grans, les injustícies més manifestes, les frustracions individuals i col·lectives afecten sectors més amplis de la ciutadania, la pobresa s'ha estès.
2. Perquè no neguem la diagnosi, President; sabem perfectament quin és l'impacte de la crisi al nostre país. Ho sabem perquè fa temps que vam haver de prendre decisions no sempre fàcils (per cert, decisions a les que vostès no van donar el seu suport).
3. Perquè, per molt que coincidim en la diagnosi, tanmateix, en el que no coincidim és en les solucions, o si vostè vol, en la prioritització de les solucions.
4. Perquè hi ha més d'una manera de sortir de la crisi actual: hi ha una sortida menys destructiva, menys traumàtica, menys liberal que la que es proposen i ens proposen de la mà també del Partit Popular.
5. Per tot això, els plantegem un canvi de rumb amb actuacions concretes en matèria de salut, d'educació, de polítiques socials, d'immigració, d'habitatge, de cultura, d'interior, de justícia, de recolzament als ens locals, de polítiques europees pel Mediterrani, de memòria històrica i d'autogovern i llengua.

c) Un paquet d'actuacions urgents en el marc de l'imprescindible respecte institucional.

1. Perquè tot Govern ha d'estar disposat a desplegar la norma fonamental del seu país.
2. Perquè qui proposa un camí, digui's pacte fiscal o transició nacional, està obligat com a mínim a explicar què entén per aquest concepte i presentar una proposta per ser debatuda.
3. Perquè és imprescindible el Govern no es pot permetre deixar de la mà els ens locals quan aquests passen per un moment dramàtic.
4. Perquè un Govern no pot incomplir un mandat del Parlament.

Totes aquestes propostes són de sentit comú.

Malgrat que vostè ens acusi, com va fer també ahir, en una prova més de la seva acidesa - o de la seva agror - d'haver atemptat sempre contra el sentit comú², només perquè no som de la seva corda, només perquè no estem disposats a fer-li de claca.

Si les vota, creurem que realment vol ser ajudat i que li importa la nostra ajuda.

Si no les vota, només perquè són nostres, haurà d'explicar als catalans i catalanes perquè està en contra de tot el que li proposem.

I finalment, una qüestió d'estil.

Governar és posar-se en la pell dels ciutadans i ciutadanes. Governar no és només administrar, ni demanar a tothom fe cega, docilitat cívica, i confiança mancada de crítica. Governar és tenir sensibilitat i coherència.

Vostè predica modèstia però practica supèrbia. O no diu el que pensa realment. O no fa realment el que diu. Ambdues coses són incompatibles per a exercir com cal la seva alta responsabilitat.

Vostè ha de triar el seu estil.

Vostè ha de triar l'estil arrogant, prepotent i provocador d'alguns dels seus consellers, com l'honorable Conseller Mena, per qui en demanem la més enèrgica reprovació pels seus reiterats errors i per la seva inadmissible

---

² "Vostès han atemptat molt contra el sentit comú, molt, però no ho tornin a fer, perquè ja se'ls coneix per això."

actuació... o bé l'estil de mà estesa, pacte, reforma i acords dels socialistes quan vam signar l'acord per facilitar la seva investidura.

Un estil, per cert, del que, un cop més, ha fet gala el nostre President de Grup i Cap de l'Oposició, en Quim Nadal, en la seva constructiva intervenció d'ahir.

Aquesta és la disjuntiva.

Estil Mena, o... perquè m'entengui, estil Nadal.

Arrogància, retallades i menysteniment...

O consensos, reformes i acords.

Vostè tria.

Mentre s'ho pensa, mentre troba el rumb, mentre encerta les propostes i modera el seu to..., nosaltres continuarem aquí, al servei de Catalunya, des del lloc on ens han situat els ciutadans, amb la humilitat de ser la principal força de l'oposició, però amb la voluntat de treballar plegats per a resoldre els problemes de Catalunya.

I ho farem responsablement, però no claudicarem, ni ningú ens tancarà la boca per a dir alt i fort: així no, President.

Que amb aquestes actituds i propostes, així no serà el President de tots, que és el que més li cal a Catalunya en aquest moments.

Així no, President. Així no.

Moltes gràcies.